

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200049
Dátum vydania rozhodnutia: 20.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200049.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov Mgr. Viliama Pohančeniaka a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca) v právnej veci žalobcov: v 1/ rade JUDr. Mgr. O. P., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., v 2/ rade Ing. I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., v 3/ rade Mgr. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., v 4/ rade Mgr. I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., v 5/ rade N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., všetci právne zastúpení Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského č. 1735/29, Dolný Kubín, proti žalovanému: Mesto Dolný Kubín, so sídlom Hviezdoslavovo námestie č. 1651/2, Dolný Kubín, právne zast. Advokátskou kanceláriou ALTER IURIS, s.r.o., sídlom Tolstého č. 9, Bratislava, v konaní o preskúmaní zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín č. 209/2016 zo dňa 15.12.2016 v spojení s Oznámením o výsledku vybavenia petície číslo 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/15/2017-114 zo dňa 23.05.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj len „krajský súd“) napadnutým uznesením žalobu žalobcov podľa § 98 ods. 1 písm. e), g) zákona č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) odmietol. Žalovanému priznal právo na úplnú náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. V odôvodnení sa krajský súd najskôr vyjadril, že akceptoval opravu žaloby, ktorú podaním dňa 18.04.2017 vykonali žalobcovia zákonom predpísaným spôsobom, nakoľko zo žaloby je zrejmé, že vo vzťahu k petícii „Petícia-Zastavme hazard!“ bolo prijaté uznesenie mestského zastupiteľstva č. 209/2016, na ktoré v petite žaloby odkázali. Správny súd uviedol, že odstránenie vady žaloby nie je

potrebné vykonať v dvojmesačnej lehote na podanie žaloby, pretože nejde o zmenu žaloby, ale iba o vykonanie opravy už podanej žaloby. Po oprave petítu sa predmetom prieskumu stalo uznesenie Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín č. 209/2016 zo dňa 15.12.2016 v spojení s Oznámením o výsledku vybavenia petície č. 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016.

3. Žalobcovi v 5/ rade bolo oznámené, že po prešetrení petície kontrolórom mesta bolo zistené, že petícia nespĺňa zákonom stanovenú hranicu podpory obyvateľov Mesta Dolný Kubín na to, aby na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín mohlo byť prijaté resp. neprijaté všeobecne záväzné nariadenia o zákaze prevádzkovania niektorých hazardných hier na území Mesta Dolný Kubín. Zo správy z kontroly petície zo dňa 08.12.2016 vyplýva, že obsahuje rovnaké skutkové a právne závery, ktoré sú uvedené už v Oznámení o výsledku vybavenia petície č. 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016.

4. Krajský súd uviedol, že podľa § 3 ods. 1 písm. b) SSP, ktorý definuje pojem rozhodnutie, je možno v zmysle § 3 ods. 2 SSP na jeho roveň postaviť uznesenie mestského zastupiteľstva, ktoré rovnako môže byť predmetom súdneho prieskumu, avšak iba za špeciálnych podmienok. Vzhľadom na takto stanovené postavenie preskúvaného uznesenia je potrebné aplikovať ustanovenia štvrtej časti SSP: Osobitné konania štvrtej hlavy: Konanie vo veciach územnej samosprávy, štvrtého dielu: Konanie o preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva. V tomto prípade žalobná legitimácia prislúcha podľa § 350 SSP jedine prokurátorovi, ktorého protestu proti uzneseniu zastupiteľstva nebolo vyhovené. Z toho vyplýva, že fyzická osoba nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby. V danom prípade však žaloba bola podaná fyzickými osobami, ktoré nemajú aktívnu legitimáciu, a preto neboli oprávnené takúto žalobu podať. Preto bolo potrebné žalobu o preskúmaní uznesenia mestského zastupiteľstva podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietnuť.

5. K prieskumu namietaného Oznámenia o výsledku vybavenia petície č. 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016 krajský súd uviedol, že právo uvedené v čl. 27 ods. 1 Ústavy SR je priamo upravené samostatným zákonom č. 85/1990 Zb. o petičnom práve, a teda je potreba riadiť sa ním, prihliadajúc na čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Podľa uvedenej zákonnej úpravy k úplnému naplneniu petičného práva dochádza momentom, keď osoba, ktorá petíciu podala, alebo osoba poverená zastupovať petičný výbor v styku s príslušným orgánom štátu, dostala písomnú odpoveď o spôsobe vybavenia petície. Nesúlad v postupe a porušenie petičného práva môže posúdiť iba Ústavný súd SR. Oznámenie o výsledku vybavenia petície nemá formu rozhodnutia, preto bude posudzované ako opatrenie orgánu územnej samosprávy vydané pri uplatňovaní základného ústavného práva - petičného práva. Na to, aby mohlo byť súdne preskúmané toto oznámenie, musí spĺňať podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. c) SSP. Po preskúmaní naplnenia zákonných podmienok krajský súd uzavrel, že napadnuté opatrenie nebolo vydané v administratívnom konaní. Krajský súd v bode 18 uznesenia uviedol: „Oznámenie výsledku vybavenia petície žalovaný vydal podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb., teda neuplatňoval svoju kompetenciu orgánu územnej samosprávy, ale kompetenciu orgánu verejnej moci, ktorý napĺňa petičné právo tým, že oznámi signatárom petície výsledok jej vybavenia. Takže toto Oznámenie bolo vydané pri aplikácii základného ústavného práva, nie pri uplatňovaní kompetencií žalovaného ako orgánu verejnej správy, ktorým inak žalovaný je v zmysle § 4 písm. b) SSP. V tejto časti žaloba smerovala voči opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré nebolo vydané v rámci výkonu pôsobnosti tohto orgánu v oblasti verejnej správy.“ K možnému zásahu do petičného práva krajský súd uviedol, že takéto posúdenie nie je v jeho kompetencii a poukázal na uznesenie Ústavného súdu I. ÚS 38/94 z 27.02.1995. Okrem možného porušenia petičného práva žalobcom napadnutým opatrením nevznikli žiadne konkrétne individuálne práva či povinnosti. V prípade pripustenia preskúmania oznámenia podaného fyzickými osobami by došlo k zmareniu účelu osobitného konania podľa štvrtej časti štvrtej hlavy štvrtého dielu SSP, keďže z obsahu Oznámenia o výsledku vybavenia petície vyplýva, že napadnuté uznesenie mestského zastupiteľstva zobralo na vedomie práve tie údaje, ktoré boli uvedené už v oznámení o výsledku vybavenia petície zo dňa 02.12.2016 a ktoré by eventúálne mohli byť predmetom konania o preskúmaní zákonnosti zastupiteľstva.

6. Na základe uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že súdny prieskum Oznámenia, ktoré nie

je opatrením v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP je vylúčený a v tejto časti je žaloba neprípustná, preto ju súd v tejto časti podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP tak, že žalovanému priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

II.

7. Žalobcovia podali proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/15/2017-114 zo dňa 23.05.2017 kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP, z dôvodu nezákonného odmietnutia podania. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín č. 209/2016 zo dňa 15.12.2016 žalobcovia namietajú právny názor krajského súdu, ktorý uviedol, že žalobcovia nemajú aktívnu legitimáciu na podanie predmetnej žaloby a v tomto zmysle poukazujú na § 178 ods. 1 SSP. Žalobcovia boli ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch uznesením Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín č. 209/2016 zo dňa 15.12.2016 v spojení s Oznámením o výsledku vybavenia petície č. 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016.

8. Dňa 02.02.2017 žalobcovia podali podnet na podanie protestu prokurátora, ktorý Okresná prokuratúra Dolný Kubín v liste číslo Pd 50/17/5503-3 zo dňa 23.02.2017 odložila. S poukazom na uvedené majú žalobcovia za to, že prokurátor nie je oprávnený podať protest prokurátora v danej veci, žalobcom prislúcha aktívna vecná legitimácia a krajský súd podanie nezákonne odmietol.

9. Ústavná sťažnosť, ktorú podali žalobcovia, bola uznesením sp. zn. I. ÚS 165/2017-33 zo dňa 22.03.2017 (ďalej aj len „uznesenie“) pre nedostatok právomocí Ústavného súdu Slovenskej republiky na prerokovanie odmietnutá. S poukazom na dané uznesenie žalobcovia uvádzajú, že krajský súd ako všeobecný súd je kompetentný rozhodovať o možnom porušení práv alebo právom chránených záujmov sťažovateľov. I keď nemá rozhodnutie vydané žalovaným všeobecne zaužívanú formu, žalobcom ním bola spôsobená ujma na ústavnom petičnom práve a na tom, aby ich petícia bola vybavená zákonným spôsobom vrátane možnosti, ktorú predpokladá zákon o hazardných hrách.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody žalobcovia navrhli, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňujú trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

III.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 01.08.2017 vyjadril žalovaný s tým, že s tvrdením žalobcov sa nestotožňuje. Žalobcovia napádajú rozhodnutie krajského súdu len vo vzťahu k rozhodovaniu krajského súdu o uznesení Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín, avšak rozhodovanie o Oznámení výsledku vybavenia petícií žiadnym spôsobom nenapádajú. S poukazom na § 453 ods. 1, 2 SSP kasačný súd je viazaný rozhodovať iba v rozsahu dôvodov kasačnej sťažnosti a nemôže posudzovať rozhodovanie krajského súdu vo vzťahu k Oznámeniu o výsledku vybavenia petície č. 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016.

12. Žalovaný ďalej poukazuje na to, že žalobcovia neuviedli, v čom vidia nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu a rovnako neuviedli dôvody, od ktorých odvíjajú svoju aktívnu vecnú legitimáciu, okrem uvedenia paragrafového znenia § 178 ods. 1 SSP.

13. Žalovaný namieta ich aktívnu vecnú legitimáciu s poukazom na nesplnenie viacerých podmienok uvedených v spomínanom ustanovení. V prvom rade poukazuje na skutočnosť, že nejde o administratívne konanie, nakoľko výsledkom tohto konania nie je vydanie individuálneho správneho aktu ani normatívneho správneho aktu. Svoj názor podporuje uznesením Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 38/94. Petičné právo je vyjadrovaním názorov verejnosti, ktorým môže, ale aj nemusí byť vyhovené. K naplneniu petičného práva došlo oznámením o vybavení petície.

14. Žalovaný má za to, že v zmysle § 10 ods. 5 písm. d) a § 10 ods. 6 zákona č. 171/2005 Z. z., o hazardných hrách, obec môže vydať všeobecne záväzný akt, ak obyvatelia obce sťažnosťami napádajú,

že sa v súvislosti s hraním hazardných hier narúša verejný poriadok. Žalovaný akcentuje, že je výlučne na uvážení obce, či začne konanie o vydaní takéhoto aktu. Toto konanie nemožno zamieňať či spájať s konaním o petícii obyvateľov. Skutočnosť, že nešlo o administratívne konanie, potvrdzujú aj tým, že uznesením Mestského zastupiteľstva Mesto Dolný Kubín č. 209/2016 sa správa o výsledku kontroly petície zobrala len na vedomie. Toto uznesenie nebolo prijaté v rámci administratívneho konania. Vzhľadom na uvedené žalovaný považuje podanú žalobu za nedôvodnú.

15. V prípade, že by kasačný súd ustálil, že ide o administratívne konanie, žalovaný má za to, že žalobcovia neboli účastníkmi takéhoto konania a ani ničím nepreukázali, že im právo byť účastníkom nesvedčalo. Žalovaní, ako členovia petičného výboru, by ani v prípade, ak by sa jednalo o administratívne konanie nemohli byť jeho účastníkmi, nakoľko sa nejedná o ich práva a právom chránené záujmy a tieto napadnutým rozhodnutím nemôžu byť nijako dotknuté. Preto nie sú aktívne vecne legitimovaní na podanie takejto žaloby. Z tohto dôvodu kasačnú sťažnosť považuje žalovaný za nedôvodnú.

16. Žalovaný namieta postup krajského súdu, ktorým prihliadol na opravu žaloby zo dňa 18.04.2017. Má za to, že ako bola žaloba podaná toto nie je možné, pretože smeruje proti fiktívnemu rozhodnutiu Mesta Dolný Kubín. Poukazovanie na vybavenie podnetu Okresnej prokuratúry Dolný Kubín a na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky nijak nepreukazuje vecnú legitimáciu žalobcov na podanie správnej žaloby. Na základe uvedeného žalovaný považuje kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby ju zamietol.

IV.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), právne riadne zastúpenými (§ 449 SSP) a kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP) a následne preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1 písm. j) SSP), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Predmetom posúdenia kasačného súdu v danom prípade bolo uznesenie krajského súdu o preskúmaní zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín č. 209/2016 zo dňa 15.12.2016 (kasačnou sťažnosťou nebolo napadnuté uznesenie krajského súdu vo vzťahu k oznámeniu o výsledku vybavenia petície č. 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016) v rozsahu dôvodov kasačnej sťažnosti.

19. Správnou žalobou sa žalobcovia domáhali zrušenia fiktívneho rozhodnutia Mesta Dolný Kubín prijatého na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín č. 209/2016 zo dňa 15.12.2016 v spojení s oznámením o výsledku vybavenia petície číslo 30484/8405/2016/T.Ch./ÚHK zo dňa 02.12.2016 a vrátenia veci Mestu Dolný Kubín na ďalšie konanie.

20. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP na účely tohto zákona sa rozumie administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

22. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

23. Podľa § 3 ods. 2 SSP, ak sa v tomto zákone uvádzajú slová "rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy", rozumie sa tým primerane aj uznesenie obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva samosprávneho kraja (ďalej len "uznesenie zastupiteľstva").

24. Podľa § 45 ods. 3 SSP, prokurátor je oprávnený podať žalobu proti uzneseniu zastupiteľstva, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

25. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

26. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak nie je prípustná.

27. Podľa § 348 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať zrušenia uznesenia zastupiteľstva, ak jeho obsahom alebo postupom pri jeho prijatí bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

28. Podľa § 349 SSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

29. Podľa § 350 SSP žalobcom je prokurátor, ktorého protestu proti uzneseniu zastupiteľstva nebolo vyhovené. Pod nevyhovením protestu prokurátora sa rozumie nezrušenie uznesenia zastupiteľstva alebo jeho napadnutej časti, prípadne nevykonanie zmeny uznesenia zastupiteľstva alebo jeho napadnutej časti v lehote podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 351 SSP žalovaným je obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj, ktorého zastupiteľstvo prijalo napadnuté uznesenie.

31. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 85/1990 Zb. každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného záujmu alebo iného spoločného záujmu so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami (ďalej len "petícia") na orgány verejnej moci.

32. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 85/1990 Zb. petícia musí byť písomná, označená slovom "petícia" a musí obsahovať predmet verejného alebo iného spoločného záujmu. Každý člen petičného výboru uvedie v petícii meno, priezvisko a adresu pobytu. Zástupca pripojí v petícii k svojmu menu, priezvisku a adrese pobytu aj podpis.

33. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb. príslušný orgán verejnej moci je povinný prešetriť a vybaviť petíciu tak, aby zistil skutočný stav veci, jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom. Výsledok vybavenia petície písomne oznámi do 30 pracovných dní od doručenia petície alebo od odstránenia jej nedostatkov podľa odseku 4 zástupcovi. Vo zvlášť zložitých prípadoch, príslušný orgán verejnej moci písomne oznámi zástupcovi, že petícia sa vybaví v lehote najneskôr do 60 pracovných dní. Ak tento zákon neustanovuje inak, pri prešetrení petície sa primerane postupuje podľa osobitného predpisu.

34. Podľa § 5 ods. 11 SSP konanie pred správnym súdom funkčne súvisí s výkonom dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z., protest proti uzneseniu orgánu územnej samosprávy môže prokurátor podať do troch rokov od jeho prijatia.

36. Podľa § 26 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z., protest podáva prokurátor orgánu územnej samosprávy, ktorý uznesenie prijal.

37. Podľa § 26 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z. z., ak orgán územnej samosprávy nevyhoví protestu prokurátora, je prokurátor oprávnený podať proti uzneseniu žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.

38. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu, ktorým bola odmietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín v spojení s Oznámením o výsledku vybavenia petície. Teda predmetom prieskumu bolo uznesenie mestského zastupiteľstva, na ktoré je nutné aplikovať ustanovenia štvrtej časti SSP: osobitné konania, štvrtej hlavy: Konanie vo veciach územnej samosprávy, štvrtého dieľu: Konanie o preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, po preskúmaní napadnutého uznesenia a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia.

40. V posudzovanej veci je kľúčovou skutočnosťou absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcov na podanie správnej žaloby na preskúmanie zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva. Aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby je podľa § 350 SSP (obdobne ako tomu bolo aj u predchádzajúcej právnej úpravy obsiahnutej v § 250 zf OSP) je iba prokurátor, a to iba v prípade, že nebolo vyhovie jeho protestu. Žalobca fyzická osoba nie je aktívne procesne legitimovaná na podanie návrhu o zrušenie uznesenia mestského zastupiteľstva, a preto žalobe podanej žalobcami fyzickými osobami nie je možné vyhovieť (napr. rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 6Sžo 59/2008). Vzhľadom na taxatívne vymedzené podmienky aktívnej legitímácie subjektov na podanie správnej žaloby vo vzťahu k preskúmaniu uznesenia mestského zastupiteľstva a jej nedostatok na strane žalobcov fyzických osôb, nie je možné na základe takto podanej žalobe vo veci meritórne konať.

41. Správny bol preto postup krajského súdu, ak žalobu o preskúmanie uznesenia mestského zastupiteľstva odmietol, nakoľko bola podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP podaná neoprávnenou osobou. Svoje rozhodnutie krajský súd dostatočne odôvodnil, a preto neobstoja argumenty sťažovateľov ani poukazovanie na vyjadrenie okresnej prokuratúry a uznesenie Ústavného súdu.

42. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

43. O trovách kasačného konania rozhodol podľa 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľom nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

44. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.